

domini sup me: eo qd vixit me. **E**t ego
 factus sum opprobrium illis: Per mor-
 crucis: Christus enim nos redemit de male-
 dicto legis: factus pro nobis maledictus. **V**i-
 derunt me et moverunt capita sua.
 Quia viderunt repeditisse: et non vident resur-
 rexisse: vident quoniam genua eius sunt infirmata:
 non vident quoniam est caro imutata. **A**d iuu-
 va me dñe deus meus: saluum me fac in
 misericordia tua. Hoc ad totum referri po-
 test: id est et ad caput et ad corpus. Ad caput
 propter formam serui: ad corpus propter ipsos
 seruos. Potuit enim et in eis dicere deo: ad-
 iuuva me et saluum me fac: in quibus Saulo
 dixit: quid me persequeris? Quod autem addidit in
 misericordia tua: gratuita gratia commemoratur:
 non ex operum debito. **E**t sciatur quia
 manus tua hec: et tu dñe fecisti ea.
 De his dixit sciatur: pro quibus seueritibus et ora-
 uit: Quia in eis in quibus factus est opprobrium
 mouentibus in eius illusionem capita sua: erant
 etiam hi qui in eis postea crediderunt: Discant
 autem qui formam humani corporis deo tribuunt:
 quomodo habeat deus manum. Si enim quod fa-
 cit: manufacit: nunquid et ipsa manus sua ma-
 nu facit? Quomodo ergo hic dictus est: et sciatur
 quod manus tua hec: et tu dñe fecisti eam? In-
 telligam versus manus dei esse christum: **V**bi
 alibi dicitur: Et brachium domini cui reuelatum est.
 Hec manus et erat et fecit eam: quia in princi-
 pio erat verbum: et verbum caro factum est. Et
 erat sine tempore secundum diuinitatem: et factus est
 ei ex semine dauid secundum carnem. **M**ale-
 dicent illi et tu benedices: Vanas est
 ergo et falsa maledictio filiorum hominum dilige-
 tium vanitatem et querentium mendacium: **B**e-
 nedi autem cum benedicit facit quod dicit. **Q**ui in sur-
 gunt in me confundantur. Et enim in sur-
 gant aliquid se aduersus me perficere arbi-
 trantur. Sed cum exaltatus fuero super celos:
 et esse ceperit super omnem terram gloria mea:
 confundentur. **S**eruus autem tuus leta-
 bitur. Sive in dextris patris: sive in mem-
 bris suis letantibus et inter temptationes in
 spe: et post temptationes in eternum. **I**n-
 duant qui detrahunt mihi pudorem:
 Id est pudeat eos detraxisse mihi. Sed hoc
 potest et in bono accipi: dum corriguntur. **E**t
 opiantur sicut diploide confusione
 sua. Diplois duplex pallium est. Nam quidam eni-
 am sic interpretati sunt istum versus. Et opiant sic
 pallium duplex confusione sua. **I**ntelligit autem
 confundantur et intus et foris: id est et coram domino
 et coram hominibus. **C**onfitebor domino mi-

nis in ore meo. **N**imis dicitur in co-
 suetudine sermonis latini: quod plus est quam de-
 bet. **L**ui contrarium est parum: quod minus est quam de-
 bet. **S**ed minus grece. $\alpha\gamma\alpha\pi$. dicitur. **I**ste autem ver-
 sus non habet. $\alpha\gamma\alpha\pi$. sed hebet. $\sigma\phi\omicron\delta\pi\epsilon\tau$.
Quod quidam nostri sic interpretati sunt: ut pro
 eo poneretur aliquis nimis: aliquis valde. **S**ed
 si nimis pro eo quod est valde intelligitur: potest et
 in laude poni. **N**am et ista confessio laudem sig-
 nificat. **I**ta enim sequitur. **E**t in medio mul-
 torum laudabo eum. **V**icit etiam et in alio
 psalmo: **I**n medio ecclesie cantabo te. **S**ed cum
 ipsa cantat ecclesia quod corpus est christi: quod in me-
 dio ecclesie cantat ecclesia? **I**ta et hic multi cum
 sint membra christi: sicut ipsi laudant: ille lau-
 dat: quia membra sunt eius: quod in medio multorum
 laudat: quoniam ipsis multis laudantibus dicit ipse
 laudare. **A**n ideo laudat in medio multorum:
 quia cum ecclesia sua est hic versus in consumatio-
 nem seculi: ut quod ait in medio multorum: hoc
 accipiamus quod ab eis de multis honoratur. **I**n
 medio quippe esse dicitur: cui honor precipue exhibe-
 tur. **S**i autem cor est tanquam hominis medium: nihil
 melius intelligitur dictum quam in cordibus multorum
 laudato eum. **H**abitat enim christus pro fide in
 cordibus nostris: et ideo ait: in ore meo: id est
 in ore corporis mei: quod est ecclesia. **C**orde enim
 credit ad iustitiam: ore autem confessio fit ad sa-
 lutem. **Q**ui assistit a dextris pauperis.
Be Juda dictum erat: et diabolus stetit a
 dextris eius: quia suas diuitias augere voluit
 christo vendito: **H**ic autem dominus assistit a dex-
 tris pauperis: ut diuitie pauperis sint ipse dominus.
Assistit quippe a dextris pauperis: non ut ei mul-
 tiplicaret annos vite quoniam finiende: neque ut
 eius augetur pecunia: aut eum faceret cor-
 poris viribus fortis: vel ad tempus incolumem.
Sed ut saluam faceret: inquit: a persecuten-
 tibus animam meam. **S**aluam fit autem a perse-
 quentibus anima: si non eis consentiat ad malum.
Nam eis autem consentit cum assistit dominus a dextris
 pauperis: ne ipsa paupertate: id est infirmitate
 succubatur. **H**oc adiutorium prestitum est corpori
 christi in sanctis martyribus omnibus.

Alia lra. Quia.

Explicit Tract. de ps. CVIII. Incipit Tract. de ps. CIX.

Prefatio.

Quantum dominus donat: quod nos mistros
 constituit verbi et sacramenti sui ser-
 uire vobis: in adipe misericordie
 sue suscepimus psalmum istum quem modo cantauimus:
 breuiter nunciorum verborum: magni pon-
 dere sententiarum: adiuuante illo qui vos fecit
 intetos: ut et nos faciat idoneos sic ut pos-

pollicit' e. Hoc g totu pphetandu fuit: p-
 nunciadu fuit: veteru pmedadu fuit: vt no
 subito venies horreret: sz creditu expecta
 ref. Ex his pmissiob' e psalm' iste: dnm et
 saluatore nostru Jesu christu certe apteqs
 pphetas vt omnino dubitare no possim'
 christu anficiari psalmo hoc. Quandoqde
 christiani sumus: et euangelio ia credim':
 absit vt negemus. Nam cu ipse dñs noster
 z saluator Jesus christ' quereret a iudeis:
 Qui filiu diceret ee christu: et respodisset
 Dauid: ille p' tino retulit rñdētibus z ait:
 Quō ergo Dauid in spiritu dicit eū dñm
 dicēs: Dixit dñs dñio meo sede ad dexte-
 rā meā: donec ponā inimicos tuos sub pedi-
 bus tuis: Si ergo in spū inqt vocat eū do-
 minū: quō fili' eius est? Ab hoc ergo ver-
 su psalmus iste incipit.

Expositio psalmi.

Dixit dominus dño meo: se-
 de a dextr' meis. Donec po-
 nā inimicos tuos scabellus
 pedū tuorū. Hanc ergo questiōem iu-
 deis ppositā a dño in ipō ingressu psalmi
 ptractare debemus. Si enī quod rñderūt
 iudei exiga' a nobis vtrū confiteamur: et
 nos abnegem': absit vt negem'. Si dicat
 nobis christus fili' e Dauid an non est: si
 dixerim' nō: cōtradicim' euāgelio. Namqz
 Mattheo scribēte sic incipit euāgelii: Li-
 ber generatiōis Jesu christi filij Dauid.
 Euāgelista dicit: libru se scribere generati-
 onis Jesu christi filij Dauid. Recte ergo
 iudei interrogati a christo: cuius esse filiu
 crederēt christu: rñderūt Dauid. Respo-
 sioni eoz pgruit euāgelii. Habet hoc nō
 solū suspicio iudeoz: sed z fides christiano-
 rum. Adhuc alia firmamēta cōspicio. Vi-
 cit ap' l'us: Qui fact' est ei ex semie Dauid
 scdm carnem. Dicit etiā ad Timotheū:
 Memoz esto christu Jesum resurrexisse a
 mortuis ex semie Dauid scdm euāgelii
 meū. Et de ipō euāgelio qd dicit: In quo
 laboro vsqz ad vincula tanqz male faciēs:
 sed sermo dei nō est alligatus. Laborabat
 ergo vsqz ad vincula ap' l'us pro euāgelio
 suo: id est pro dispensatiōe euāgelica quā
 populis predicabat: quam populis impē-
 debat: ille q mane rapuerat cū escas ad ves-
 perū diuidebat. Laborabat ergo vsqz ad
 vincula pro euāgelio: quo euāgelio pre-
 dicabat christum Jesu resurrexisse a mor-
 tuis ex semie Dauid. Pro hoc euāgelio
 ap' l'us laborabat: et tñ de hoc christ' inter-

rogabat: z rñdētibus iudeis qd p'dicabat
 ap' l'us retulit vocē cōtradictiōis z ait: Quō
 ergo Dauid i spū vocat eū dñm: Et in ter-
 posuit testimoniū de hoc psalmo: Dixit dñs
 dñio meo. Si ergo in spū vocat eum dñm:
 quō filius eius est? Iudei sub hac interro-
 gatiōe tacuerūt: qd rñderēt deinceps non
 inuenerūt: nec eū tñ dñm quesierūt qz z ip-
 sum esse illū filiū Dauid non agnouerūt.
 Nos aut fratres credam' z dicam': corde
 enī credit ad iusticiā: ore aut p'fessio fit ad
 salutē: credam' inqz z dicamus z filiū Ba-
 uid z dñm Dauid. Nō erubescamus de fi-
 lio Dauid: ne iratum inueniam' dñm Ba-
 uid. Hoc enī noie illū rectissime trāseuntē
 appellātes ceci illuminari meruerūt. Trāsi-
 bat enī Jesus: et illi audito sonitu trāseūt
 turbe: aure illū p'gnoscentes qd nō dñi pote-
 rant oculis: acclamauerūt voce magna z
 dixerūt: Miserere nrī fili Dauid. Turbe aut
 illos increpabāt vt tacerēt: z illi nihilomin'
 lucis desiderio turbatū p'radictiōem vin-
 centes in clamādo pseuerauerūt: trāseūtē
 tenuerūt: z a tāgēte illuminari meruerūt. Vi-
 cebāt enī trāseūtē: Miserere nostri fili Ba-
 uid. Stetit ille z victo ab eis clamore p'ra-
 dicentiu: qd inquit vultis vt faciā vobis?
 Et illi: Vne vt videamus. Tetigit et ape-
 ruit oculos eoz. Cliderūt pñtem: quē sen-
 serūt trāseūtē. Aliqd ergo trāsitoriu dñs
 fecit: est aut aliud qd stat. Aliud est inquā
 trāsitoriu dñi: aliud stabile dñi. Trāsito-
 riū dñi: virginis p'p'io: verbi incarnatio: eta-
 tū gradatio: miraculozū exhibitio: passio-
 nis p'fessio: mors: resurrectio: ascēsiō in ce-
 lū: hoc totū trāsitoriu fuit. Nō enī adhuc
 christus nascit: aut adhuc morit: aut ad-
 huc resurgit: aut adhuc ascendit in celoz.
 Nōne videtis ista facta p tpa: cucurrisse p
 tpa: exhibuisse viatoribus qd dā trāsitoriu
 ne i via remāerēt: sz ad patriā puerēt: Be-
 niqz z illi ceci ad viā sedebāt: ibi trāseūtē
 senserūt: z clamādo tenuerūt. In via g seculi
 hui' hoc trāsitoriu sui dñs opatus est: et h
 trāsitoriu p'inet ad filiū Dauid: Ideo illi
 dño trāseūtē clamauerūt: miserere nostri
 fili Dauid. Tāqz dicerēt: Filiū Dauid trā-
 seūtē p'gnosimus: filiū Dauid in transitu
 discimus. Agnoscam' ergo et nos: et filiū
 Dauid p'fiteamur: vt illuminari mereamur.
 Sentimus enī trāseūtē filiū Dauid: et il-
 lumiamur a dño Dauid. Ecce ergo quia
 magister noster iterrogauit iudeos: et ideo
 nō respoderūt quia discipuli esse noluerūt

omne genu flectatur celestium terrestrium et inferorum. Ubi erit David: ut non ei sit dominus? In celo sit: in terra sit: in inferno sit dominus eius erit: qui est dominus celestium: terrestrium: et inferorum. Gaudeat, quod nobiscum David filij sui natiuitate honorat: dominatu liberat: et gaudes dicat: ut a gaudetibus audiat: Dixit dominus domino meo sede a dextris meis: Non ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. Sede non solum in alto: sed et in occulto: excelles ut domineris: latens ut credaris. Que enim esset merces fidei: nisi lateret quod credimus? Merces fidei est videre quod credidimus antequam videremus. Sicut autem scriptura personat: Justus ex fide viuit. Non ergo esset iusticia fidei: si non esset absconditum quod predicatum crederemus: et credendo ad videndum perueniremus. Quod enim multa multitudo dulcedinis tue domine: quam abscondisti timentibus te: Ergo abscondisti et remanserunt: Absit. Perfecisti autem sperantibus in te. Mirabile ergo mysterium christi sedentis ad dexteram dei: Occultatum est ut crederet: subtractum est ut speraret. Spe enim salui facti sumus. Spes autem que videt non est spes. Quod enim videt quis: quid sperat? Apostoli verba sunt recognoscitis quidem: sed propter rudes commendo. Quid ergo ait apostolus: Spe inquit salui facti sumus. Spes autem que videt non est spes. Quod enim videt quis: quid sperat? Si autem quod non videmus speramus: per patientiam expectamus. Quia ergo que videt non est spes: abscondisti dulcedinem timentibus te. Quia quod non videmus speramus: et per patientiam expectamus: perfecisti sperantibus in te. Benignus carissimi intente accipite quod dicturus sum: Quoniam iusticia nostra ex fide est: et fide mundantur corda nostra: ut quod credidimus: videre possimus. Utrumque enim positum est: et beati mardianorum dicentes: quoniam ipsi deum videbunt: et fide mundantur corda eorum. Que ergo hec est iusticia fidei: Credere quod non vides: et ipso merito fidei ad visionem suo tempore peruenire. Dominus in euangelio cum promitteret spiritum sanctum: hoc ait: Ipse arguet mundum de peccato: de iusticia: de iudicio. De quo peccato: De qua iusticia: De quo iudicio: Ipse sequitur et exponit: et coniecturas hominum non admittit. De peccato quidem inquit: quia non crediderunt in me. Quanta alia peccata iudeorum: et tamen quasi hoc unum sit: ita dixit: de peccato quidem: quia

non crediderunt in me. Hoc est illud peccatum de quo alibi dicit: Si non venissem: peccatum non haberet. Quid est hoc: si non venissem peccatum non haberet? Ergo ad iustos venisti et eos peccatores fecisti: Sed exceptis alijs peccatis que possent remitti per fidem: hoc unum peccatum nominauit: quod si non admitteret omnia relaxarentur. De peccato quidem ait: quia non crediderunt in me: Et alibi: Si non venissem peccatum non haberet. Eo enim ipso quo venit et non crediderunt in eum: inciderunt in peccatum: quod si non incideret: omnia cetera peccata dimitti possent per indulgentiam gratie impetrata per fidem. Ergo de peccato: quia non crediderunt in me. De iusticia: quia ad patrem vado: et iam non videbitis me. Hec est iusticia: quia ad patrem vadis: et iam non videbitis: hec etenim iusticia ex fide est: Justus enim ex fide viuit: Et tunc ex fide viuit: si non videat quod credit. Quia ergo et ad iusticiam pertinet ex fide viuere: et ex fide nempe viuit: nisi non videndo quod credit: ut ipsam iusticiam faceret in hominibus: id est ut crederet quod non videret. De iusticia inquit: quia ad patrem vado: et iam non videbitis me. Hec inquit erit iusticia vestra: ut credatis in eum quem non videtis: et fide mundati eum in quem credidistis in die resurrectionis postea videatis. Sedet ergo ad dexteram dei christus: a dextris patris filius in occulto est: credamus. Etenim duas res hic dicit: quia et dixit deus: sede a dextris meis: et addidit: donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum: hoc est: sub pedibus tuis. Non vides christum sedentem ad dexteram patris: Nec hoc potes videre quomodo ponant inimici eius scabellum pedum eius. Cum hoc impletur in aperto: crede illud esse in occulto. Qui inimici ponuntur scabellum pedum eius: Quibus inania meditantibus dicit: Quare fremuerunt gentes et populi meditati sunt inania: Astiterunt reges terre et principes conuenerunt in unum aduersus dominum et aduersus christum eius. Et dixerunt: Dirupamus vincula eorum et proiciamus a nobis iugum ipsorum. Non nobis discent: non nos sibi subiugent. Qui habitat in celis iridebit eos. Inimicus erat: erit sub pedibus eius: aut adoptatus: aut victus. Quere ergo quem locum habeas sub pedibus domini dei tui. Nam necesse est ut habeas: aut gratie: aut pene. Sedet ergo ad dexteram dei: donec ponant inimici

chirographū pctōz: et p̄dicaret penitētia
 et remissio delictōz p̄ om̄es gētes: incipiē
 tīb⁹ ab hierl̄m: cecitas iudeoz fecit: Alijs
 illuminādis: alioz cecitas militavit. **Leci**
 tas enī ex parte israel contigit: donec ple
 nitudo gentiū intraret: et sic om̄is israel sal
 uus fieret. **Lecitas** enim ex parte israel fa
 cta: occidit te: occisus resurrexisti: sangui
 ne tuo pctā gentiū deleuisti: ad dexterā pa
 tris sedēs vndiqz patietes: et ad te cōfugiē
 tes collegisti. **Facta** est ergo cecitas ex pte
 israel: facta est vt plenitudo gentiū introie
 ret: et sic om̄is israel saluus fieret: et om̄es
 tui inimici essēt scabellū pedū tuoz. **Sz** h
 nunc: postea qd: **Lecū** principū in
 die virtutis tue. **Quis** ille dies est vir
 tuis ei⁹: **Quā** cū illo principū: vel qd prin
 cipū: vel quō cum illo p̄cipiū: quāquidē
 et ipse principū: **Adiuret** dñs vt nec mi
 bi dicere p̄turber: nec vobis audire. **Vi**
 deo enī qd iam factū est: et vobiscū video
 oculis fidei: oculis quoqz carnis video qd
 iam sit: rursūqz oculis fidei vobiscū spero
 qd futurū est. **Quid** ḡ factū est: **Quid** fit:
Quid futurū est: **Christus** passus est: mor
 tuus est: resurrexit tertia die: ascendit in ce
 lum vt nouim⁹ quadragesimo die: sedet
 ad dexterā p̄ris: hoc itā factū est: hoc nō vi
 dim⁹ et credim⁹. **Quid** nūc fit: **Bñatur** in
 medio inimicōz suorū: emissa virga virtu
 tis ei⁹ ex syon: **Sit** hoc: id agit in forma ser
 ui: et p̄sentē tū viderūt serui: et absentē nūc
 credūt serui. **Hoc** credim⁹ de forma serui:
 quod possum⁹ capere dū adhuc sum⁹ ser
 ui. **Hoc** est enī illud lac paruuloz: qd tem
 perauit panē traiciēs p̄ carnē. **Itā** panis
 ille angeloz in principio erat verbū: vt tñ
 panē angeloz māducaret hō: creator an
 gelozū factus est hō. **Ita** nobis verbū in
 carnarū factus est receptibile: qd recipere
 nō valerem⁹: si fili⁹ equalis deo nō se exina
 niret: formā serui accipiēs in similitudinē
 hoim factus: et habitu inuētus vt hō. **Est** ḡ
 vtcunqz capere possem⁹ eū q nō posset ca
 pi a mortalib⁹ mortalis factus est: morta
 les vt peracta sua morte faceret immorta
 les: et aliqd daret inspiciendū: aliqd cre
 dendū: aliqd post videndū. **Inspiciendā**
 dedit formā serui p̄sentib⁹: nō solū oculis
 videndā: sz etiā manib⁹ p̄tractādā. **Cum**
 eadē forma ascendit in celū: credere nobis
 iussit: qd illis videre cōcessit. **Sz** et nos ha
 bemus qd videam⁹. **Illi** enī viderūt vir
 gam emissam ex syon: nos videm⁹ domi

nari in medio inimicōz suorū. **Hoc** totus
 frēs pertinet ad dispensationē forme serui
 lis: que tolerabiliter capit a seruis: et amat
 a futuris liberis. **Veritas** enī incōmutabi
 lis: qd est verbū dei: deus apud deuz: per
 quē facta sunt om̄ia: in se manēs: innouat
 om̄ia. **Hanc** vt videam⁹ magna et p̄fecta
 cordis mūdicia necessaria est: que fit per
 fidē. **Bemōstrata** enī forma serui: dilatata
 est ad demōstrandā formā dei. **Idē** q̄ppe
 in forma serui loquēs seruis: ait: **Qui** dili
 git me mandata mea custodit: **Et** q diligit
 me: diliget a p̄re meo: et ego diligā eum: et
 ostēdā meip̄m illi. **Videntib⁹** se p̄misit de
 mōstraturū se. **Quid** videbāt: **Quid** pro
 mittebat: **Videbāt** formam serui: p̄mitte
 bat formā dei. **Ostendā** inquit meip̄m illi.
Si ipsa est claritas: ad quā p̄ducit regnū:
 quid mō trāsitu seculi hui⁹ colligit: **Bucif**
 enī ad quandā visionē ineffabilē: quā non
 merebunt impij. **Leterū** forma serui cum
 hic esset: visa est ab impijs: **Viderunt** eā q
 crediderūt: viderūt et qui occiderunt. **Ne**
 aliqd magnū putes videri formā illā: vide
 runt amici: viderūt et inimici: et quidā vi
 dentes interfecerūt: quidā nō vidētes cre
 diderūt. **Hanc** ḡ formā serui: quā hic iam
 in humilitate viderunt et pijs et impijs: vide
 bunt et in iudicio et pijs et impijs. **Cum** enim
 dñs ante oculos discipulorum suorū fer
 retur in celū: sonuit vox angelica intuenti
 bus eū: **Viri** galilei quid statis intuetes in
 celum. **Iste** Jesus sic veniet: quō videtis
 eum ire in celuz. **Sic** ergo: sic in eadē for
 ma: qz de impijs dictū est: **Videbūt** in quē
 pupugerūt. **Videbūt** iudicaturū: quē irri
 serunt iudicatū. **Ipsa** itaqz forma serui in
 iudicio cōspicua erit: et iustis et iniustis: et
 pijs et impijs: et fidelib⁹ et infidelib⁹. **Quid**
 ergo: **Ipij** nō videbūt. **Nam** de quib⁹ di
 ctū ē: **Videbūt** in quē pupugerūt: de ipsis
 rursū dictū est: **Tollat** impius vt nō vi
 deat claritatē dñi. **Quid** est hoc frēs: **Bis**
 cernamus: discutiam⁹. **Excitat** impius vt
 aliquid videat: tollitur impius vt aliquid
 nō videat. **Jam** qd sit: visurus: ostēdem⁹
 formā illā: de qua dictum est: sic veniet.
Quid ergo non est visurus: **Et** ostendam
 meip̄suz illi. **Quid** est meip̄sum: **Non** for
 mam serui. **Quid** est meip̄sum: **Formam**
 dei in qua non rapinā arbitratus sum esse
 equalis deo. **Quid** est meip̄suz: **Bilectis**
 simi filij dei sum⁹: et nō dū apparuit quid eri
 mus: **Scim⁹** qz cū apparuerit: similes ei eri

iniuicē nō videntur: nō hoc est in splēdore
 scōp. S; qd est in splēdore scōp: Bonec
 veniat dñs ⁊ illuminet abscondita tenebra
 rum: et manifestabit cogitatioēs cordis: ⁊
 tunc laus erit vnicuiq; a deo. Hoc erit in
 splēdore scōp: qz tūc iusti fulgebūt in re-
 gno pñs sui sic sol. Audite enī qd sit hoc:
 in splēdore scōp: Veniet inquit messis: ve-
 niet finis seculi: mittet paterfamilias ange-
 los suos: et colligēt de regno ei⁹ omnia scā-
 dala: ⁊ mittēt in camino ignis ardēt: Tūc
 iusti fulgebunt sic sol in regno pñs sui. In
 quo regno: Elidete si visio quedā seruat:
 de qua nobis dictū est: tecū principiū: In
 quo regno: Utiq; in vita eterna. Nam ad
 dexterā positus hoc dictur⁹ est: Venite be-
 nedicti pñs mei ꝑcipite regnū: qd vobis
 paratū est ab origine mūdi. Veniq; dāna-
 tis impijs: segregatis iustis atq; laudatis:
 quid sequit⁹ qd dixerat: percipite regnū:
 Tūc ibūt impij in combustionē eternā: iu-
 sti autē in vitā eternā. Qd dixerat regnū:
 hoc dixerat vitā eternā: quo nō ibunt im-
 pij. Elidete si quedā visio est vita eterna.
 Hec est autē vita eterna: vt cognoscāt te so-
 lum verū deū: ⁊ quē misisti Jesum christū:
 qz tecū principiū in die virtutis tue. Ergo
 tecū principiū in die virtutis tue in splēdo-
 rib⁹ scōp: S; hoc differit: hoc postea dabi-
 tur. Quid nūc: **Ex vtero ante luciferū**
genui te. Quid hic: Si deus filiū habet
 nunqd ⁊ vterū: S; sicut carnis corpa non
 habet: qz nec sinū. **Victū est tñ:** Qui est in
 sinu pñs ipse enarravit. Qui est autē sinus:
 ipse est vterus: et sinus ⁊ vterus ꝑ secreto
 posit⁹ est. Quid est ex vtero: Ex secreto:
 ex occulto: de meipso: de substantia mea:
 hoc est ex vtero: qz generationē ei⁹ qd enar-
 rabit: **Accipiam⁹ ꝑ patrē dicentē ad filiū:**
Ex vtero ante luciferū genui te. Quid ē ꝑ
 ante luciferū: Lucifer ꝑ siderib⁹ posit⁹ est:
 tanq; ꝑ pte totū significāte scriptura: et ex
 eminenti stella omnia sidera. Sed ista sidera
 quō facta sūt: Ut sint in signis: ⁊ in tꝑib⁹:
 et in dieb⁹: ⁊ in annis. Si ꝑ et in signis ⁊ in
 tꝑib⁹ posita sunt sidera: et lucifer noiat⁹ est
 ꝑ siderib⁹: qd est ante luciferū: hoc est añ
 sidera: et qd est ante sidera: hoc est añ tꝑa.
 Si ꝑ ante tꝑa: ab eternitate: noli querere
 qñ: Eternitas si hz qñ. Qñ ⁊ aliqñ: aduer-
 bia sūt tꝑm. **De pñe nō est nat⁹ in tꝑe:** per
 quē facta sūt tꝑa. **Victū est ꝑ vt dici opor-**
tuit: figurate ⁊ ꝑpheticē: vt vterus ꝑ secre-
ta substātia: et lucifer ꝑ tꝑib⁹ poneref. An

vultis vt ipsuz David respiciam⁹: q dñm
 suū dixit filiū suū: Et enī hoc diceret: au-
 diuit a dño suo. Ab illo audiuit a quo falli
 nō potuit: et dixit iā dñm suū: qz dixit in-
 quit dñs dño meo: sede a dextris meis: et
 ipse loquit⁹ ipsius qñ sermo cōtext⁹ est. Si
 ꝑ ipse loquit⁹: forte ipse potuit dicere: **Ex**
vtero ante luciferū genui te: ex vtero vir-
 ginali: Ante luciferū genui te ex vtero. Si
 enī illa virgo ducēs ꝑpaginē de carne Da-
 uid: ex illo vtero nat⁹ est christus: tanq; ex
 vtero genui⁹ a David: ex vtero quo mascu-
 lus nō accessit: ex vtero proflus ꝑprie ex
 vtero: qz solus ex solo vtero. Ergo ex vte-
 ro inquit ille qui eum dñm suuz dixerat: ex
 vtero ante luciferū genui te: et hoc ipm an-
 te luciferū signate dictū et ꝑprie dictuz et
 sic impletū. Noctu enī nat⁹ ē dñs ex vtero
 virginis **Marię:** indicāt testimonia pasto-
 rum: qui vigilias exercebāt sup gregē suū.
Ex vtero ante luciferū genui te. O tu dñe
 meus sedēs ad dexterā dñi mei vñ ⁊ filius
 me⁹: nisi qz ex vtero ante luciferū genui te:
Et ad qd nat⁹ es: Juravit dñs ⁊ nō
penitebit ei: tu es sacerdos in eter-
num fm ordinē Melchisedech. Ad
 b enī nat⁹ ex vtero añ luciferū: vt eēs sacer-
 dos in eternū fm ordinē Melchisedech.
 Si natū ex vtero de virgine intelligim⁹ añ
 luciferū noctu: sicut euāgelia ꝑtestant: ꝑ
 culdubio inde ex vtero añ luciferū: vt esset
 sacerdos in eternū fm ordinē Melchise-
 dech. **Mā fm id qd natus est de pñe deus**
apud deū: coetern⁹ gignētū: nō sacerdos: s;
sacerdos ꝑpter carnē assumptaz ꝑpter
victimā: quā ꝑ nob offerret a nobis acce-
ptā. Juravit ꝑ dñs. Quid ē iuravit dñs:
Ergo dñs iurat q ꝑhibet hoīem a iurādo:
An forte ideo magis hoīem ꝑhibet a iurā-
do ne in periuriū plabaf: ⁊ ideo de⁹ magis
iurat: qz nō pōt esse piurus: Hō enī q ꝑ cō-
suetudinē iurādi pōt lingua in piuriū pla-
bi: bñ ꝑhibet iurare: Tāto enī lōgius erit
a piurio: quanto erit longe a iurādo. Qui
enī iurat hō: falsum ⁊ verū iurare pōt: qui
añ nō iurat: falsū iurare nō pōt: qz omnino
nō iurat. Cur ꝑ nō iuret dñs: qñ dñi iura-
mentū ꝑmissionis est firmitatū: Juret
omīno. Quid ergo tu facis cuz iuras: Te
staris deum. Hoc est: iurare deuz testari:
et ideo molestū ne ad aliquā falsitatē testē
adhibeas deū. Si ꝑ tu iurādo testar⁹ deū:
cur ꝑ nō ⁊ deus iurādo testet seipm: Quō
ego dicit dñs: iuratio dei est. Sic iuravit d

semine Abrae: Vivo ego dic dñs: qm̄ au-
disti vocē meā: z nō pepercisti filio tuo vni-
co p̄f me: nisi bñdicēs bñdicā te: z imple-
do implebo semē tuū: sicut stellas celi: z si-
cut harenā q̄ est ad labiū maris: et bñdi-
centē in semine tuo om̄es gētes. Et semen
Abrae qd̄ ē: Christus. Ille semē Abrae ac-
cipiēs carnē de semine Abrae: erit sacer-
dos in eternū fm̄ ordinē Melchisedech.
De sacerdotio ergo fm̄ ordinē Melchi-
sedech: iuravit dñs et non penitebit eum.
Quid de sacerdotio fm̄ ordinē Aaron?
Nunq̄d penitet deū sicut hoīem: aut nolēs
cadit in aliqd̄ vt faciat: aut imprudēs pla-
bit vt postea eum de suo plapsu peniteat?
Scit qd̄ agat: scit quousq̄ qd̄ p̄grediat:
vñ in aliud cōmutet in ptāte rectoris est.
S; penitētia mutatio rex significat. Quō
enī tu cuz aliqd̄ te penitet: doles factū qd̄
fecisti: Sic qm̄ aliqd̄ deus p̄ter spem hoīm:
id est p̄terq̄ sperāt hoīes mutat in aliud:
penitere se dicit: vsq̄ adeo vt et de pena
nra peniteat eū: si nos de vita nra mala pe-
nituerit. Iuravit ḡ dñs: Iuravit: firma-
uit: non eū penitebit: nō mutabit. Quid?
Tu es sacerdos in eternū. Ideo in eternū:
quia non penitebit eum. Sed sacerdos
fm̄ qd̄. Nunq̄d erūt iste hostie victime ob-
late a patriarchis: are sanguinis z taberna-
culum: et illa testamēti veteris sacramēta?
Absit. Jam illa sublata sunt: euerso iā tem-
plo: remoto illo sacerdotio: pereūte victi-
ma eorum et sacrificio. Nec nec iudei ha-
bent: Quidēt perisse iā sacerdotiū fm̄ ordi-
nez Aaron: z nō agnoscūt sacerdotiū fm̄
ordinem Melchisedech: Tu es sacerdos
in eternū fm̄ ordinē Melchisedech. Fide-
libus loquor: Si qd̄ nō intelligūt cathecu-
mini: auferāt pigrītā: festinēt ad noticiāz.
Non ergo opus est mysteria promere: scri-
pture vobis intimēt: quid est sacerdotium
fm̄ ordinē Melchisedech. **Dñs a dex-
tris tuis:** Dñs dixerat: sede a dextris
meis: nūc dñs a dextris eius: quasi muta-
uerunt sedes. An forte sic potius: Iura-
uit dñs z nō penitebit eū: tu es sacerdos in
eternū: Ad christū dictum est: tu es sacer-
dos in eternuz. Iuravit dñs: Quis dñs?
Qui dixit dño meo: sede a dextris meis:
ipse iuravit: tu es sacerdos in eternuz fm̄
ordinē Melchisedech: z ad ipm̄ dñm q̄ iu-
rauit sermo direct⁹ est: dñs a dextris meis.
O tu dñe qui iurasti z dixisti: Tu es sacer-
dos in eternū fm̄ ordinē Melchisedech:

ipse sacerdos in eternū: dñs a dextris tuis:
ipse inquā sacerdos in eternū: de quo iura-
sti: dñs ē a dextris tuis: qz eidē dño meo di-
xisti: sede a dextris meis: quoad usq̄ ponā
inimicos tuos scabellū pedū tuoz. Iste ḡ
dñs q̄ ē a dextris tuis: de quo iurasti z cui
iurasti dicens: Tu es sacerdos in eternuz
fm̄ ordinē Melchisedech. **Conquas-**
sauit in die ire sue reges. Ipse vnq̄
christus dñs a dextris tuis cui iurasti z nō
penitebit te. Quid agit sacerdos in eter-
num? Quid agit: qui est ad dexteram dei
et interpellat pro nobis tanq̄ sacerdos in
trans in interiora vel in sc̄tāctōrū: in se-
creta celozū: ille solus non habēs pctm̄: et
ideo facile mundās a peccatis: ille ergo a
dextris tuis: conquassauit in die ire sue
reges: Quos reges queris? Excidit tibi:
Astitererūt reges terre et principes cōue-
nerūt in vnum aduersus dñm z aduersus
christū eius: Hos reges cōquassauit glo-
ria sua: z pōdere noīs suis infirmos reddi-
dit reges vt nō possēt efficere qd̄ volcāt.
Conati enī sunt multū delere nomē chri-
stianū de terra: z nō potuerūt: qz qui offen-
derit in lapidē illū: cōquassabit. Offende-
runt ḡ in lapidē offēnsōis: z ideo cōquas-
sati sūt reges: cū dicūt: Quis est christus?
Nescio q̄s iudeus: nescio q̄s galileus: sic
occisus: sic mortuus. Lapis est ante pedes
tuos: quasi viliter z humiliter iacēs: ideo
cōtemnēdo offendis: offendēdo cadis: ca-
dendo quassaris. Si ḡ tanta est ira occul-
ti: quid erit iudiciū manifesti? Audistis iā
occulti: de qua psalm⁹ inscribit pro occul-
tis filij: nonus psalm⁹: si bene memini in-
scribit pro occultis filij: et ibi ostendit iu-
diciū occultū ire occulte. Frato deo viuit
q̄ in lapidē illum offendūt: cōquassant. Et
quo valet q̄ quassant? Audi z de iudicio
futuro: Quia q̄ offēderit ī lapidē illū: ait:
cōquassabit: sup̄ quē vō ceciderit lapis ille:
cōteret eū. Cū ḡ offēdit in eū: quasi humi-
lis iacet: et tūc cōquassat: cū aut cōteret de
sup̄ veniet. Quidete quēadmodū his binis
verbis cōquassabit et conteret: offendit in
euz: z veniet sup̄ eum: distributa sunt duo
tpa humilitatis z claritatis christi: occulte
pene z iudicij futuri: eū nō cōteret veniēs
quē nō cōquassat iacēs. Jacēs dico tanq̄
contemptibilis apparens. Nam ille a de-
xtris dei est: et valide ex alto clamauit:
Saul saule quid me persequeris: Sed ta-
men quis de celo non diceret: qd̄ me pse-

Alia lra.
t Confregit

operis que non tangit
ad certā p̄f sedem vt
dicitur. Et a dexte
ben de re sue reges.
lactib⁹: Symc p̄ occu-
ditā m̄fēficū iudicabū
fit: p̄p̄t memora eoz
psalm⁹: q̄s occulit:
cū somus: dñs in certā
ut iudicio sedē sua: q̄
teraz in equitate. In
gēs et p̄p̄t impius
eternuz: hoc occulte agi-
conquassabit reges: iudic-
Quo: Audi qd̄ loquitur:
nas. Ad dō iudicabū
repleat ruinas: nam quā
cauent d̄nabū ruinas. N
Quas ruinas? Quis iudic-
et amant cadit: qz cecidit
erat: vt dicit qd̄ non erat.
p̄p̄t: repleat ruinas. Quis
sū christi: calidū tūm in al-
bonū ē vt tūm capis: bñdic-
ident ad dextera p̄ra pedū
vt frata te ruina cōtrūda. P
nes in mala abomōne tūc
edificabens. Exm̄ de talib⁹
loco scriptura: Bēdne eoz
die eos. P̄p̄t d̄nabū nō d̄
dullā: d̄stue eos: nō d̄
liquōllā ita destruet: vti
iudoc tpe cū christi m̄ p̄p̄t
repleat ruinas. Cū d̄
ta sup̄ terrā multa. P̄p̄t
hoc vita: cōquassabit capis
De iudicij bñdicē facti: Et
frēs me: vltē cū capis quā
liter ambularet: capis: ero
eternē motus in cadit. Qd̄
quassabit ruinas facidō: d̄
ficabit. De cōterente i
p̄p̄trea et altitabū capis
in vā d̄ d̄m de cōterete: p̄p̄t
cōteret: p̄p̄t m̄ mortali
Sic enī iudicij mortali
redidat: q̄p̄t: currit: z cur-
rit: id est currit iudicij: ē om̄
mortalitane. P̄p̄t iudicij: v
et alij mōsōnd⁹: alij mōsōnd⁹
mōsōnd⁹: alij mōsōnd⁹: v
mōsōnd⁹: nec manebit. Qd̄
mōsōnd⁹: nec manebit. Qd̄
mōsōnd⁹: nec manebit. Qd̄

